

Hospitals i Estacions sanitàries i, tan prompte els malalts són diagnosticats en ferm, reben totseguit del Centre el tractament corresponent.

Per aquesta dualitat de parers i apreciacions i en tenir en compte, com és norma general de la Conferència, la diversitat de condicions en què viuen i es desenvolupen els habitants de les diverses regions i comarques de la terra, àdhuc que l'estat de la seva cultura i progrés moral i material, la Conferència adoptà per unanimitat el següent acord: "Les poblacions rurals i els seus metges han de poder utilitzar els serveis de diagnòstic dels Centres i, en cas necessari, dels de tractament especialitzat. Aquests Centres han d'ésser convenientment equipats i fornits de personal qualificat: dispensaris antituberculosos, antiveneris, etc."

"Aquests serveis hauran de conservar l'estret lligam amb el Metge de capçalera, qui haurà d'ésser informat dels resultats de les investigacions practicades i, en el seu cas, tingut al corrent del tractament instituït, així com el del seu curs i conseqüències."

Aquesta precisa declaració sobre l'objectiu i forma d'actuació dels Centres de Sanitat rural, fou insistentment recolzada pels representants de les Caixes d'assegurança de malaltia, per tal d'esquivar en tot el possible la susceptibilitat professional dels metges rurals i facilitarlos, àdhuc, el poder conduir més bé i fàcilment els tractaments apropiats. Donades, doncs, aquestes consideracions i els conceptes de l'acord final de la Conferència i ultra, també, l'estimació tinguda per la darrerament celebrada a Budapest sobre els Centres d'Higiene rural, en l'an 1930, declarant respecte als mateixos que: "en interès de l'eficiència i economia dels serveis a desenvolupar, les activitats havien de coordinar-se i lligar-se estretament amb totes les altres activitats rurals"; la descripció i funcionament d'aquests Centres la farem en conjunt en tractar del Segon Punt de la Conferència de Ginebra, que es contrau a l'organització dels "Serveis d'Higiene en les regions rurals" concentrats i desenvolupats íntegrament en aquests Centres sanitaris.

Proseguim, no obstant, en la descripció dels mitjans que, ultra d'aquests Centres de Sanitat rural, poden i deuen utilitzar-se en el medi rural, tals com els Hospitals, amb els seus serveis generals i d'especialitats, Dispensaris i tot el que cons-

tituïxi l'armament sanitari, general i especial, així com dels mitjans de realització, sollicitant i utilitzant la col·laboració dels Poders públics. Assistència pública i privada i Institucions i Organismes d'assistència social en els seus més variats i diversos aspectes.

II. *Institucions.* (Hospitals, Dispensaris, Lluites especialitzades, etc.).

A. HOSPITALS.

La declaració final de la Conferència en el que fa referència als hospitals, està ben constrenyida a les necessitats mínimes calculades per al conjunt de les poblacions rurals. L'esmentada recomanació està concebuda en aquests termes: "L'assistència mèdica rural implica la facultat d'hospitalització en establiments apropiats i convenientment equipats, es recomana un establiment per cada nucli de població de 20.000 a 30.000 habitants, calculant l'organització a raó de dos llits per cada miler d'habitants i no establint-ne cap de menys de 50 llits. Els mitjans de comunicació permanent (telègraf, telèfon, etc.), així com els de transport, també de servei permanent, han d'ésser posats a la disposició dels malalts i dels metges a l'objecte d'aconseguir la necessària rapidesa, sobretot en els casos d'urgència." Com es pot veure i col·legir d'aquesta declaració o recomanació, l'esperit de la Conferència es la de muntar tants Hospitals rurals com nuclis de població de les proporcions esmentades s'escaiguin; però, en determinades regions, on els mitjans de comunicació són escassos i per consegüent el transport es fa molt difícil, es vencen aquests inconvenients amb la instal·lació d'alguns llits, en nombre proporcional als habitants, en el Centre de Sanitat rural, tot i que aquestes instal·lacions són més aviat llocs de socorsos d'urgència que de veritable hospitalització, puix que és evident que un establiment de menys de 50 llits no pot proporcionar aquella assistència convenient i prou econòmica per a rendir la necessària utilitat pública, per quant un Hospital, perquè pugui prendre el nom de tal, en els temps moderns, ha de comprendre, ultra l'allotjament confortable una instal·lació de raigs X, aparells d'esterilització, petit Laboratori d'investigacions urgents, cambres d'isolament, sala d'operacions i cures i, en fi, tot l'utilatge que va involucrat a la perfecta realització de les funcions que li estan assignades, en ordre a